

Függelék 1.

ÖSSZETÖRT SZÍV

*te vagy az egyetlen akire vágyom
de te soha nem szerettél engem
gyűlölöm amit tettél velem
ahogy a szívem összetörted
itt hagytál romokban
és most a kétségbeesés ablaktalan börtönében
fekszem*

*elmondhatatlanul rossz nekem
segítség kéne de nem kérek senkitől
és mindenki más oly boldog hogy észre sem veszi
senki nem nyújt segítő kezet
elmennek mellettem miközben ordítok
de nem hallja senki
fel sem tűnik nekik*

*nem ismer senki engem
mert mosolygó álarc mögé rejtem fájdalmamat
sírok de könnyeim láthatatlanok
kívülről meg sem látszik rajtam a bánat*

*nincs helyem ebben a világban
ezt a szerepet nem tudom tovább játszani
mint egy két lábon járó időzített bomba
mert az élet csak gyötrelem
amiből elegendem van már
de senkit nem érdekel
senki nem segíthet már rajtam
és én sem tehetek semmit ellene*

*de a fájdalom egyszer kitör majd belőlem
akkor szabad leszek
és békeség lesz végre a lelkemben
lesz-e bárki akinek hiányzom majd
lesz-e bárki aki megsirat
számít-e majd neked
lesz-e bárki aki majd magát okolja*